



Jak se naučit anglicky za 1 rok?

Odhalte šokující informace o tom, jak se konečně naučit angličtinu!



Ing. Pavel Ponížil, Ph.D.

Praha, 2015

OBSAH

Obsah	1
Smutná zpráva o stavu jazykové gramotnosti v Čechách.....	2
A jak odpovíte vy, když dostanete otázku: Jak dobře umíte nějaký cizí jazyk?	2
Kde je zakopán pes aneb věčná většina	3
Příběh	5
Jak se učí jazyky na školách	7
Problémy při učení cizího jazyka	9
Problém číslo 1 – Samotná metoda výuky	9
Je to šok? Jak tedy může dítě mluvit, aniž by znalo minulý čas?	9
Problém číslo 2 – Kvalita učitele.....	9
Jak poznám kvalitního učitele?	10
Problém číslo 3 – Slyším nesprávnou výslovnost	10
Šok o správné výslovnosti	11
Problém číslo 4 – Bojíme se mluvit, a když něčemu nerozumíme, předstíráme, že rozumíme	11
Problém číslo 5 – Předsudky	12
Dobrá zpráva!	13
Možnosti řešení.....	14
1. Výborná metoda – cesta do zahraničí	14
2. Velmi dobrá metoda – tzv. multimédia.....	14
A. Filmy v originále	14
B. Zpravodajství.....	15
C. Hudba, písničky	16
3. Velmi dobrá metoda – napodobování	16
4. Nejlepší metoda – kombinace předchozích	17
Metoda Imitum	18
Jan Amos Komenský.....	18
Georgi Lozanov.....	18
Paul Pimsleur.....	19
Co říci závěrem aneb to sum it all up	20

SMUTNÁ ZPRÁVA O STAVU JAZYKOVÉ GRAMOTNOSTI V ČECHÁCH...

Přestože vím, jak je snadné si angličtinu osvojit rychle a efektivně, poslední dobou se lze v našich médiích dočíst akorát tak něco ve stylu:

- „Jazykové vybavení Čechů pokulhává ...“
- „Alles Gute nestačí. Češi by měli umět anglicky a německy!“
- „Češi si uřízli ostudu. Anglicky umí nejhůř z celé EU ...“
- „Proč Češi v Bruselu nemají vliv? Vysílají politiky, kteří se nedomluví ...“
- „56,8 % manažerů tvrdí, že absolventům škol schází dobrá znalost cizího jazyka“

O stavu jazykové gramotnosti nás Čechů toho bylo již napsáno mnoho. Praktické zkušenosti ukazují, že se většina lidí nedokáže domluvit v cizím jazyce, přestože měli povinnou výuku cizího jazyka na základní, střední a vysoké škole. A jak odpovíte vy, když dostanete otázku: Jak dobře umíte nějaký cizí jazyk?

V mém vlastním průzkumu, který jsem prováděl v posledních 5 letech mezi lidmi produktivního věku, pouze 10 % lidí uvedlo, že zvládají jeden cizí jazyk na velmi dobré úrovni.

To je smutný – tristní – neveselý výsledek, když vezmeme v úvahu, že dnešní pětáctičtí se učili angličtinu nebo němčinu od páté třídy základní školy... a mladší ročníky dokonce od třetí třídy ...

A ještě smutnější je, když si uvědomíme, že trh je pěknou řádku let doslova přesycen nabídkou jazykových kurzů, pomůcek, příruček, učebnic ...

Není 10 % trochu málo? Co myslíte?

Kde je zakopán pes aneb věčná většina ...

Většina z nás prošla systémem několikaleté školní výuky jazyků, měla by tedy zvládat cizí jazyk na velmi dobré úrovni.

Realita je ale jiná.

I přes dobrou motivaci naučit se anglický nebo jiný jazyk, upadla většina z nás do **kategorie věčných začátečníků**. Vedle jistě objektivních příčin různé povahy (děsný učitel, strašná nuda, nemám na jazyky talent) je třeba hledat systémová selhání.

Náš systém výuky patří k těm, ve kterých se klade velký důraz na memorování faktů (tzv. biflování). Tento systém má svoje opodstatnění a své výhody, ale má také svá úskalí. Pokud se nabiflované věci nepropojí v kontextu, hodně rychle je zase zapomeneme. Biflování je jistě přínosné i při studiu jazyků. Otázkou je, jak dlouho nám vědomosti vydrží a jak je dokážeme propojit s praxí. Výsledkem tohoto přístupu jsou situace, kdy stávající maturanti zvládají jazykový test na 80 a více procent, ale jejich schopnost komunikovat v cizím jazyce značně pokulhává. Některé z vás možná překvapí, že mnoho maturantů má problémy rok po maturitní zkoušce z jazyka odpovědět na standardní a jednoduchou otázku, kterou jsem osobně použil při výběrovém řízení nového zaměstnance: „Can you tell me something about your hobbies?“

Jak z toho ven?



Existuje více možností. Jednou z nich je, že pojedete na rok do anglicky mluvící země a vrátíte se s velmi slušnou jazykovou výbavou. Možná nebudete umět vysvětlit gramatiku, ale domluvíte se! To je spolehlivá a nejlepší metoda ve stylu **hodit do vody a naučit se plavat**.

Jsou tu ovšem i další metody, které, dle zkušeností těch, kteří je vyzkoušeli, fungují!

Vezmeme-li v potaz seznam náležitostí na výuku v zahraničí, pak docházím k závěru, že tato metoda nemůže být pro každého ta nejpříjemnější.

Naštěstí ale existují velice efektivní alternativy výuky s rodilými mluvčími, které jsou již ověřené a navíc s daleko menším seznamem náležitostí.

Tyto metody vycházejí ze dvou základních principů uplatňovaných v situacích, kdy dochází k přirozenému osvojování jazyka jako u učení se mateřskému jazyku od rodičů nebo právě při pobytu v cizině.

Těmito principy jsou:

- Napodobování neboli imitace rodilých mluvčích
- Zapojování více smyslů zároveň jako je zrak a sluch dohromady s použitím vlastní představivosti (zapojení logické / obrazové paměti)

Je to tak jednoduché, přirozené a opravdu to funguje!

**Otázka: Opravdu se
mohu takto naučit
anglicky?**

Ano, můžete! Můžete, a není to ani těžké. Pro každou záležitost či problém lze najít optimální způsob řešení. Čtěte dále, a budete překvapeni, jak jednoduše se dá naučit cizí jazyk za 1 rok.

PŘÍBĚH

Když jsem po vysoké škole nastoupil do společnosti, která měla zahraničního majitele, ovládal jsem pouze několik málo slov. Uměl jsem říci Hello, Good bye, či jsem vyslovoval view jako „vijev“. Znal jsem i několik programátorských slovíček, jako je If, Then, Else, Include a podobně. Jak je zřejmé z předchozího seznamu, komunikovat s takovou jazykovou výbavou nebylo dost dobře možné. Po krátkém zaškolování přišel čas na první komunikaci se zahraničním zástupcem mého zaměstnavatele a byla to jedním slovem katastrofa.

Díky této horké chvíli jsem si naplno uvědomil, že mluvím a rozumím naprosto příšerně (podotýkám, že jsem se angličtinu učil 2 roky na střední škole a 3 roky na vysoké). Jenže na nářky nebyl čas. Díky svému zaměstnání, kde se (jak jsem ke své hrůze později zjistil) téměř každý den komunikovalo se zahraničím, jsem byl jakožto neplavec hozen do hlubokých vod a musel jsem se s tím nějak vypořádat. Velmi mi tenkrát pomohl jeden kolega, jmenoval se Paul, když mi řekl: „Mluv! Prostě mluv! Mluv ... třeba špatně, ale mluv! A když nerozumíš, tak udělej to nejlepší, co můžeš udělat. Prostě se zeptej...“

To byl pro mne docela dobrý impuls. Asi po dvou měsících jsem byl schopen se jaksi rukama a nohama domluvit! No, o rozhovoru nemohla být ještě řeč. Ale už jsem i něčemu rozuměl a snad i Paul občas něco rozuměl mně:-)

Protože jsem v té době programoval a měl spoustu nápadů, tak jsem byl nucen dalších přibližně 6 měsíců aktivně komunikovat se zahraničním vedením. Samotného mě překvapilo, jak rychle jsem se v angličtině zdokonaloval. A bez biflování!

Myslím, že můj pokrok v jazyce byl dán nejen výhodou prostředí firmy, ve které angličtina byla druhým rodným jazykem, ale také změnou mého přístupu k učení jazyka. Výsledkem bylo, že jsem se naučil o hodně lépe anglicky za pár měsíců, než za celých pět let systematického studia na škole.

Co z toho příběhu plyne? **Stačilo mi 8 měsíců**, abych byl schopen **slušně anglicky komunikovat**. Přitom komunikační schopnost byla nesrovnatelně lepší, než mé dovednosti, kterými jsem disponoval po 5 letech studia angličtiny na školách.

Co to vlastně znamená?

Znamená to, že jsem se během několika málo měsíců v rámci pracovního procesu naprosto zásadně zlepšil v anglické komunikaci, přičemž na nějaké klasické „biflování“ jsem neměl čas ani náladu.

Neříkám, že šlo vše lehce nebo „samo“, ale na základě této zkušenosti jsem si naplno uvědomil, v čem byl můj přístup k učení jazyků chybný.

V následujících kapitolách se vám pokusím představit Achillovu patu současného systému vzdělávání a nabídnu vám alternativy, které překvapivě dobře fungují!

Budete šokováni jednoduchostí řešení.



JAK SE UČÍ JAZYKY NA ŠKOLÁCH

Jistě si vzpomínáte na to, jak vypadala vaše typická hodina angličtiny. Možná máte jinou zkušenost (a k tomu vám gratuluji), ale vsadím se, že alespoň část z vás absolvovala podobné hodiny angličtiny, jako já. Tak tedy, moje typická hodina vypadala asi takto:

- Nejdříve nějaké to opakování toho, co jsme se naučili minule (nejlépe formou známkováného rychlo-testu, při kterém jste si ani nestačili připravit psací potřeby a už jste zjistili, že ten svůj výtvar musíte odevzdávat).
- Dále bylo představeno téma hodiny, nejčastěji nějaká gramatická zapeklitost typu: předpřítomný čas, minulý čas průběhový a tak podobně.
- Pro ty z nás, co po několika praktických příkladech použití oné zapeklitosti už ani nevěděli, jak se jmenují, následovala záchrana – cvičení z cvičebnice. V případě, že se nestíhalo, tak bylo cvičení za domácí úkol. Ufff...
- Pak následoval článek z učebnice (očima středoškoláka většinou bohužel strašná nuda), v lepším případě poslech rozhovoru (většinou bohužel opět nuda) za účelem rozšíření slovní zásoby a zlepšení schopnosti porozumění. Poslech článku byl 2x a hned jsme mu měli porozumět. Více se k nahrávce ani nedalo dostat.

No a výsledek?

Nějaké to cvičeníčko se mi podařilo správně vyplnit, z testu jsem míval většinou „velmi dobře“, stejná známka se většinou objevovala i na vysvědčení, takže bych měl **mluvit „velmi dobře“**, ale moje pracovní zkušenost (viz kapitola výše), tomu rozhodně neodpovídala.

Co tedy bylo špatně?

Myslím si, že hlavním problémem klasických metod výuky angličtiny je biflování a analytický způsob výuky (gramatika). Klasické metody neřeší přirozené způsoby

získávání jazykových dovedností – učení se napodobováním a vnímání jazyka přirozeně všemi smysly.

Už jsem to zmiňoval, ale ještě jednou se k tomu musím vrátit.

Když jste byli malí, asi vám maminka taky nevysvětlovala, co je to minulý, budoucí a přítomný čas a přesto jste ho uměli používat. Stejnou zkušenost mají i lidé, kteří mohli vycestovat a jazyk nasávali přirozeně a všemi smysly (právě tak, jako to dělají malé děti).

Netvrdím, že současný systém, zaměřený na gramatiku a biflování, nemůže fungovat – tento systém výuky asi u 10 % studentů funguje. Ano, gramatika je důležitá, protože je dobré rozumět tomu, proč to tak říkám, jakou to má logiku. Ale neměl by to být, dle mého názoru, základ výuky. Spíš jen taková pomůcka či pomyslná třešnička na dortu.

Jinak se vám může stát to co mně: že po absolvování pěti let výuky nejste schopni komunikovat v angličtině! (I když možná dobře víte, jak se tvoří minulý průběhový čas).

Pojďme si nyní shrnout, s jakými problémy se potýkají klasické vzdělávací principy ve výuce jazyka u nás a v čem spočívá náš neúspěch ve zvládnutí jazyka.



PROBLÉMY PŘI UČENÍ CIZÍHO JAZYKA

Jaké problémy vznikají při výuce?

Je jich opravdu dost... No schválně, čtěte dále! Nebo ne, raději tuto kapitolu přeskočte a pokračujte kapitolou Možnosti řešení – tam je to podstatné!



Problém číslo 1 – Samotná metoda výuky

Jak jsem již výše popsal, výuka jazyka je dnes na škole realizována analytickou metodou zaměřenou na gramatiku, přičemž jen velmi málo napodobuje způsob, jakým se přirozeně dostává člověku jazyk pod kůži.

Analytika znamená, že se rozebírá, co je minulý čas, co je podmět či přísudek a podobně. Jenže – copak 6leté dítě ví něco o minulém či budoucím čase? Neví NIC, a přesto ho používá!

Je to šok? Jak tedy může dítě mluvit, aniž by znalo minulý čas?

Vysvětlení je, jak už to v životě většinou bývá, velmi jednoduché ... Dítě napodobuje rodiče a své okolí (tedy rodilé mluvčí).



Problém číslo 2 – Kvalita učitele

Nevím jak vy, ale potkal jsem jen jednoho učitele angličtiny, o kterém rodilý mluvčí řekl, že fakt zmáknul cizí jazyk velmi dobře.

Jistě, cílem není, aby učitel byl na úrovni rodilého mluvčího, ale aby naučil angličtinu. Jenže učitel učí podle schématu školních osnov: podmět – přísudek – předmět. A pak s touto výbavou přijedete do zahraničí a zjistíte, že tak se v podstatě ani nemluví. Spousta vět toto pravidlo porušuje!

Jak poznám kvalitního učitele?

Není jednoduché poznat kvalitního učitele. Kvalitní učitel je takový, který vycestoval do zahraničí – ne jednou ale vícekrát. Takový, který stále studuje a stále se zdokonaluje poslechem cizojazyčných nahrávek nebo čte cizojazyčnou literaturu či noviny. A hlavně se nebrání změnám způsobu výuky a zajímá se o to, co opravdu funguje!

Malé dítě umí v 6 letech mluvit v plně barevných větách. Umí například říct:

„Maminko, já nechci ten špenátek! Já chci to kuřátko, co jsi dělala, jak tady v neděli byla babička.“

Požádejte svého učitele, aby tyto věty přeložil do jazyka, který vyučuje. Asi s tím bude mít problém.



Problém číslo 3 – Slyším nesprávnou výslovnost

I kdybychom předchozí problémy považovali za malé, tak tento problém je velmi, opravdu velmi závažný! **A přitom si jej skoro neuvědomujeme.** V čem to spočívá? Ve špatné výslovnosti!

Představte si, že učitel je 100 % kvalitní a má perfektní výslovnost, a vedle vás sedí dalších 9 spolužáků. Učitel se zeptá správně, ale spolužák odpoví s nesprávnou výslovností!

Šok o správné výslovnosti

Jenže ani učitelé většinou nemají správnou výslovnost. Nechme teď stranou rodilé mluvčí, kteří vyučují na školách. Sám jsem s několika rodilými mluvčími hovořil, a časem mi prozradili, že neznají ani jednoho se správnou výslovností! Ouha...

Z toho plyne, že student je obklopený prostředím, kde se většinou nemluví dobře. Tím získává špatné návyky.

Tento problém je zásadní!



Problém číslo 4 – Bojíme se mluvit, a když něčemu nerozumíme, předstíráme, že rozumíme

Jistě to někteří z vás znáte. Když se po delší době ocitnete ve skupině anglicky mluvících, snažíte se splynout s prostředím a moc se neprojevat. Plout s proudem.

Rozhodně se neujímáte iniciativy ve vyprávění zábavných historek (mimočodem, vtipkovat v cizím jazyce je opravdu těžké), a když už s vámi někdo při vyprávění začne udržovat oční kontakt, tak se připitoměle usmíváte a přikyvujete, i když vůbec netušíte, o čem je řeč. Průšvih přichází, když se vás na konci takového vyprávění dotyčný na něco zeptá ... 😊



Upřímně, takové chování vám moc nepomáhá. Jen dál snižuje vaše nízké sebevědomí ohledně znalosti cizího jazyka. Přitom stačí málo. Překonat svůj strach a začít mluvit a v případě nedorozumění se prostě znovu zeptat. Možná budete překvapeni, že zvláště cizinci budou k vašim chybám velmi tolerantní!

Je to asi tak 3 týdny, co jsem někde na internetu četl příběh kluka z Česka, který tuto situaci přesně popisoval! Také měl velký **problém mluvit**. Velmi často se v Česku setkával s tím, že se mu za jeho angličtinu smáli. Pak odjel do USA, a tam zjistil, že jeho chyby NIKOMU nevadí a že se domluví! Všichni měli snahu se s ním nějakým způsobem dorozumět!

Jedna moje kamarádka, která komunikovala se zahraničními klienty autopůjčovny, mi říkala, že nikoho nezajímalo, jestli použila správný slovosled či časy u sloves – důležité pro klienty bylo jen to, aby si zařídili vypůjčení vozu.



Problém číslo 5 – Předsudky

Velmi často slyším, jak lidé říkají, že jsou na jazyky hloupí, že se je nemohou naučit, že na to nemají čas nebo že jsou staří. Všechno **jsou to jen výmluvy**, které si buď sami vypěstovali nebo které získali, když se o studium pokoušeli.

Dobrá zpráva!

Mám pro vás dobrou zprávu – všechny tyto problémy můžete hodit za hlavu! Pokud jste se naučili česky, pak není žádný důvod, abyste se nenaučili jakýkoliv jiný jazyk. Jediné podmínky jsou **najít správnou motivaci a výukovou metodu**, která právě u vás bude fungovat. O možnostech řešení se budeme bavit více v kapitole Možnosti řešení.

MOŽNOSTI ŘEŠENÍ

1. Výborná metoda – cesta do zahraničí

Jednoznačně vyrazit směr Anglie, USA, Nový Zéland či Austrálie... To je neefektivnější způsob jak se naučit cizí jazyk!

Žádná jiná metoda nenahradí přímou komunikaci s rodilými mluvčími v jejich domácím prostředí. Pomocí této metody se velmi dobře rozmluvilo hodně studentů.

Takové pobyty zpravidla trvají 6 až 12 měsíců. Většinou stačí investice do letenky a počáteční peníze na pobyt. Je to ideální řešení pro mladé lidi bez závazků.

Pro ty z vás, kteří si delší pobyt v zahraničí nemohou dovolit (pracující lidé, rodiče s dětmi), jsou určeny krátkodobé pobyty s intenzivní výukou angličtiny. Tyto pobyty lze pořídit zhruba za 20.000 Kč za týden.

Za vhodnou délku pobytu se ovšem považují 3 - 4 týdny. Tady si už ale musíte trochu připlatit (ceny začínají okolo 50.000 Kč).

2. Velmi dobrá metoda – použití multimédií

Tato metoda by se dala jednoduše nazvat: **Obklopte se Angličtinou!**

Nemůžete vycestovat do ciziny? Nevadí, obklopte se takovým prostředím, jako byste tam byli!

K tomu vám poslouží několik následujících rad:

A. Filmy v originále

Máte rádi americké a anglické filmy? Ano? **Sledujte je pouze a výhradně v původním anglickém znění!**

Tip č. 1: Pusťte si svůj oblíbený film, takový, který už znáte skoro nazpaměť. Žádné titulky – jen sledujte děj a zaposlouchejte se do angličtiny.

Tip č. 2: U nových snímků je vhodné doplnit sledování českými titulky. To vám umožní přesněji pochopit děj filmu. Pokud již děj tušíte, pak je vhodné přepnout titulky z českých na anglické.

Výhodou tohoto řešení je zapojení alespoň dvou smyslů – jak **sluchu, tak i zraku**.



B. Zpravodajství

Sledujete rádi zpravodajství? Zajímá vás politika nebo světové události? Ano? Opusťte rybníček české žurnalistiky a **dívejte se na zahraniční zprávy!**

Tip: Pokud máte doma televizi a zaplatili jste si předplacený balíček televizních kanálů, jistě nebude problém vyhledat a naladit si zpravodajství v anglickém jazyce (např. CNN). Nemusíte zrovna sedět přikovaní u televize a dělat si poznámky, úplně postačí, když si stanici pustíte jako kulisu při běžných denních činnostech. Celkem jednoduše a přirozeně dostanete do podvědomí některá slovíčka, užívaná spojení a melodie jazyka. K tomuto účelu můžete také využít poslech rozhlasových stanic, z nichž většinu naladíte i přes internet (např. BBC).

C. Hudba, písničky

Krátíte si cestu v dopravních prostředcích poslechem muziky do sluchátek? Zapomeňte na chvíli na české interprety (ne že by nebyli skvělí) a pusťte si písničky **v Angličtině!** Vyplatí se to!

Tip: Stejně tak můžete poslouchat audio nahrávku vaší oblíbené knihy v originále.

Zkuste výše popsané a uvidíte, že za chvíli se vám bude o angličtině i zdát!

Nespornou výhodou tohoto typu výuky je cena. Při troše počítačové gramotnosti (čímž vás samozřejmě k ničemu nenabádám) se můžete dostat na opravdu minimální náklady.

Nevýhodou je, no ano, přiznejme si to, naše pohodlnost – přirozená to vlastnost lidí dělat si věci jednoduššími. A tak většina z nás sleduje svůj oblíbený film s českým dabingem ... (faktem je, že náš dabing je na špičkové úrovni).

3. Velmi dobrá metoda – napodobování

Další dobrá a fungující metoda by se dala nazvat **metodou napodobování**.

Nejlépe a nejpřirozeněji se naučí jazyku malé děti, které napodobují své rodiče. V tomto procesu učení naprosto přirozeně zapojují všechny smysly. Podobným procesem procházejí také lidé, kteří se na delší čas ocitají v zahraničí a jsou nuceni komunikovat.

Aby měla metoda, která je založena na principu napodobování maximální účinnost, musí dodržovat určité zásady. Uvedme si některé z nich:

1. Poslech výhradně **rodilých mluvčích** – mozek si zapamatuje správnou výslovnost a melodii jednotlivých slovíček, frází a vět.
2. Správně sestavená základní slovní zásoba. Ta by měla obsahovat minimálně 1.500 unikátních slov, což je hranice, od které se dá v daném jazyce bavit téměř o čemkoliv.
3. Atraktivnost ... čili učení musí bavit! Pokud jako učitel nedokážu dostat žáky na svou stranu, nedokážu nic nebo téměř nic!

Jedna dobrá zpráva o této metodě na závěr!

Dlouholeté zkušenosti ukazují, že vám postačí v průměru 20 minut studia denně za pomoci napodobování a budete umět anglicky už za 1 rok!

Na napodobování neboli imitaci je založena i výuková metoda Imitum®.



O účinnosti a principech této metody bych mohl psát celé hodiny, ale nechci vás zatěžovat teorií ... Pro ty z vás, které metoda Imitum zajímá, jsem připravil poslední kapitolu, kde uvádím poznatky, ze kterých tato účinná metoda vychází.

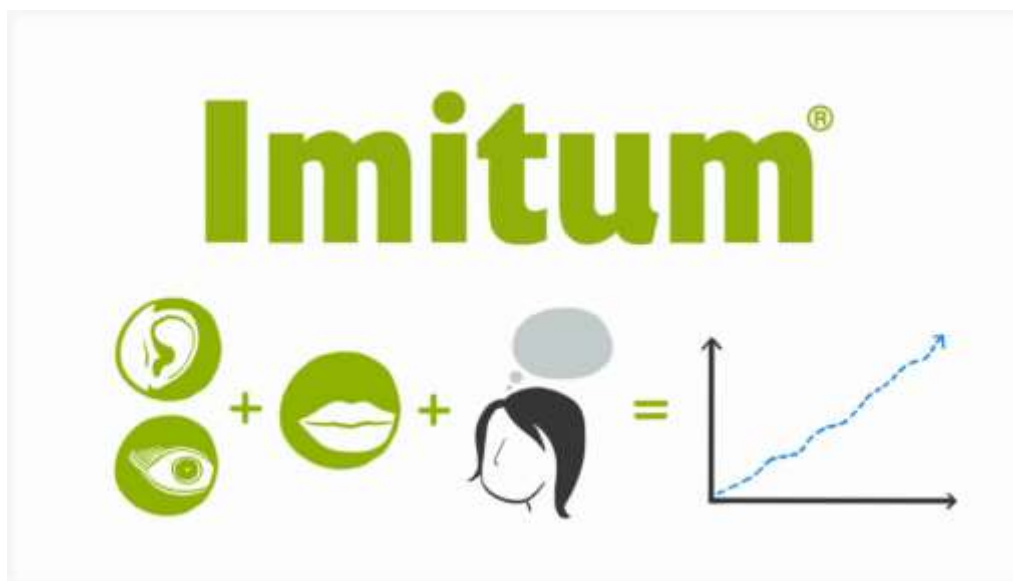
4. Nejlepší metoda – kombinace předchozích

Nejlepší způsob, jak se naučit opravdu výborně cizí jazyk, je kombinace předchozích metod. Nejlépe se v praxi osvědčuje tento postup:

1. Začít metodou napodobování (např. metoda Imitum)
2. Sledování originálních nahrávek (filmy, písničky, zprávy)
3. Vycestování do zahraničí

METODA IMITUM

Metoda Imitum vychází mimo jiné z vědeckých poznatků několika významných osobností, např. z vědomostí „Učitele národů“ Jana Amose Komenského, ze znalostí Georgi Lozanova nebo Paula Pimsleura.



Jan Amos Komenský

Všichni už jsme to jistě někde slyšeli: Škola hrou! Je zajímavé, kolik vášní a emocí tato geniální myšlenka budí ještě teď, více než 400 let od její formulace. Jaképak škola hrou? Ve škole má žák sedět na zadku, poslouchat pana učitele a učit se! Že to nikoho příliš nebaví, ani ty učitele? Koho to zajímá? Škola přece není žádný holubník! Chudák Amos. Kdyby to tak viděl ...

Z jeho díla vyplývá, že při procesu učení je nutné každou novou informaci spojit vhodnou a zábavnou formou s příběhem či obrázkem. Tedy zapojit více smyslů.

Georgi Lozanov

Tento významný bulharský neurolog a psychoterapeut jen podpořil Komenského myšlenky, když dokázal, že čím více smyslů vnímá novou informaci, tím lépe si ji člověk zapamatuje. Jeho metodu (sugestopedii) v 70. letech minulého století

zkoumala i expertní skupina při UNESCO. Výsledkem bylo doporučení této metody pro studium cizích jazyků.

Paul Pimsleur

Tento americký psychoterapeut zkoumal princip výuky jazyka u malých dětí, které neumějí číst a neznají gramatiku. Jeho poznatky se vracejí k principům výuky Jana Amose Komenského – viz škola hrou. O kvalitách této metody hovoří i praktické využití v amerických organizacích FBI a CIA při výuce cizích jazyků.

Více informací o metodě Imitum najdete na stránce www.imitum.com.



CO ŘÍCI ZÁVĚREM ANEB TO SUM IT ALL UP

Vydrželi jste až do konce? Blahopřeji vám! Znamená to, že máte opravdový zájem se konečně naučit cizí jazyk.

Dozvěděli jste se o úskalích klasických výukových metod a zároveň jsem vám poskytl několik možností, jak to vyřešit.

Zvolte si správnou metodu a naučte se anglicky za jeden rok. Zvládnete to!

Budu velmi rád, pokud se se mnou podělíte o svoje zkušenosti, zážitky či návrhy, jak se učit cizí jazyk. Tyto informace můžete poslat na můj e-mail pavel@anglictina-bez-biflovani.cz

